

Sygn. akt II K 681/15

1 Ds 957/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Jolanta Häusler

Protokolant: st.sekr.sądowy Karina Krawczyk

w obecności Prokuratora Rejonowego w Oleśnie K. G., po rozpoznaniu w dniach: 17 maja, 14 czerwca, 8 września i 10 listopada 2016 roku sprawy **H. P.** s. F. i A., ur. (...) w B.,

### **oskarżonemu o to, że:**

w dniu 7 listopada 2015 roku w miejscowości D., woj. (...), ulicą (...), działając umyślnie, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie - 0,52 mg/l, II badanie - 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu; - **to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 kk**

1. uznaje oskarżonego **H. P.** za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego, to jest przestępstwa z art.178a§1 kk i za to z mocy art.178a§1 kk w zw. z art.33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując, iż jedna dzienna stawka grzywny jest równoważna kwocie 10,00 (dziesięciu) złotych,
2. na podstawie art.42§2 kk i art.43§1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii „B” na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art.63§4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii „B” – okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 listopada 2015 roku do dnia uprawomocnienia się wyroku,
4. na podstawie art.43a§2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,00 (pięć tysięcy) złotych,
5. na podstawie art.627 kpk i art.3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonego kosztami postępowania w kwocie 140,00 (sto czterdzieści) złotych oraz opłatą sądową w kwocie 100,00 zł (sto) złotych.

Sygn. akt II K 681/15

## UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 7 listopada 2015 roku H. P., zamieszkujący w miejscowości B. woj. (...) około godziny 11:00 pojechał swoim samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) do swojej znajomej do miejscowości B.. W trakcie pobytu w B. oskarżony pił alkohol w postaci drinka z (...) - Colą, który zawierał około 50 gram wódki. Około godziny 21:45 oskarżony wsiadł do samochodu i udał się do miejsca zamieszkania w miejscowości B.. Tego dnia panowały trudne warunki drogowe z uwagi na silne zamglenie. Droga którą poruszał się oskarżony jest drogą o silnym natężeniu ruchu. W pewnej

chwili znajdując się już w D. oskarżony zorientował się, iż przeoczył skrzyżowanie na którym miał skręcić w kierunku miejscowości R., wobec czego zawrócił i udał się w kierunku B..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego H. P. k.11,20,41v

Po dojechaniu do skrzyżowania z obwodnicą D. około godziny 22:00 oskarżony wjechał na rondo, a następnie wjechał na znajdujący się na jego środku nasyp i utknął w znajdujących się tam krzakach. Oskarżony włączył wsteczny bieg próbował opuścić nasyp, jednakże pojazd zakleszczył się w krzakach. Wówczas do jego samochodu podeszli M. M., M. D., M. K., K. B. oraz A. P., którzy w tym samym czasie wjeżdżali na rondo od strony O. i widzieli jak oskarżony wjeżdża na nasyp. W tym czasie oskarżony pozostawał w samochodzie i próbował opuścić nasyp ronda, jednakże nie udawało mu się to z uwagi na zakleszczenie pojazdu. Po chwili na miejsce zdarzenia przyjechał patrol policji w składzie asp. sztab. R. W. oraz sierż. sztab. M. S., albowiem funkcjonariusze nieopodal przeprowadzali interwencję wobec innego kierowcy i usłyszeli dobiegający od strony ronda dźwięk uderzenia. Policjanci podeszli do kierowcy, polecili mu wyłączyć silnik pojazdu, a następnie zaprowadzili do radiowozu, gdzie poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego H. P. k.11,20 - zeznania świadka R. W. k.51-52, 57v - zeznania świadka M. S. k. 68-69 - zeznania świadka M. M. k.75-76

Pomimo podejmowanych kilku prób oskarżony nie był w stanie wydmuchać wystarczającej ilości powietrza, jaka jest wymagana do przeprowadzenia badania stanu trzeźwości. Z uwagi na wyczuwalną od oskarżonego woń alkoholu sierż. sztab. M. S. przeprowadził przy użyciu urządzenia A.-Sensor IV CM badanie manualne, które wykonywane jest wobec osób starszych lub nieprzytomnych, które nie potrafią oddać do badania wystarczającej ilości wydychanego powietrza. Badanie takie polega na tym, iż po wdmuchnięciu do urządzenia przez osobę badaną powietrza obsługujący urządzenie ręcznie, za pomocą przycisku zamyka komórkę pomiarową. Badanie manualne nie ma wartości dowodowej, jednakże jak wynika z instrukcji obsługi urządzenia jest dopuszczalne celem orientacyjnego ustalenia stanu trzeźwości. Urządzenie A.-Sensor IV CM którym dokonano badania posiadało na chwilę badania aktualne świadectwo wzorcowania.

Dowód:

- zeznania świadka R. W. k.51-52, 57v - zeznania świadka M. S. k.68-69 - świadectwo wzorcowania k. 64 - książka rejestru badań k. 62

Z uwagi na fakt, iż przeprowadzone o godzinie 22:06 wobec oskarżonego badanie dało wynik pozytywny tj. 0,56 mg/l, wskazujący iż kierujący może znajdować się pod wpływem alkoholu, przybyli na miejsce funkcjonariusze innego patrolu sierż. sztab W. P. i sierż. Ż. M. przejęli oskarżonego i przewieźli go do Komisariatu Policji w D., gdzie poddali go badaniu stanu trzeźwości na urządzeniu stacjonarnym Alkometr A2.0 z wynikami: I badanie godz. 22:20- 0,52 mg/l, II badanie 22:36- 0,54 mg/l. Badanie stanu trzeźwości oskarżonego H. P. urządzeniem Alkometr A2.0 na Komisariacie Policji w P. wykonywał sierż. sztab. W. P., który jak każdy policjant przed rozpoczęciem służby w Policji przeszedł kurs w zakresie obsługi urządzeń do pomiaru trzeźwości. W. P. przed badaniem wytłumaczył oskarżonemu na czym ono polega, powiedział w jaki sposób nabrać powietrze oraz w jaki sposób je wydmuchać do ustnika. Urządzenie to na dzień wykonywania badań posiadało aktualne świadectwo wzorcowania. Oskarżony nie kwestionował sposobu przeprowadzenia badania jak również jego wyniku, nie wnosił również o przeprowadzenie badania krwi. W trakcie badania stanu trzeźwości oskarżonego obecni byli sierż. Ż. M. oraz sierż. sztab. M. S.. Oskarżonemu w związku z podejrzeniem prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości zatrzymano ponadto prawo jazdy.

Dowód:

- zeznania świadka W. P. k.53 - zeznania świadka Ż. M. k.72-73 - zeznania świadka M. S. k. 68-69 - protokół badania stanu trzeźwości k. 2 - świadectwo wzorcowania k. 3 - notatka urzędowa k.1 - postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k. 5

Oskarżony H. P. ma 75 lat. Oskarżony jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1400 zł miesięcznie. Dotychczas nie był karany jak również leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego H. P. k. 41 - notatka urzędowa k. 13 - karta karna k.46

W trakcie pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony H. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił, że będąc u znajomej wypił jednego drinka, tj. czystą wódkę z colą. Wyjaśnił także, iż jadąc samochodem wjechał na rondzie w biało-czerwony znak.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego H. P. k. 10-11

W trakcie kolejnego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony H. P. również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił, iż tego dnia wypił jednego drinka tj. ok. 50 gram czystej wódki z colą. Oskarżony wyjaśnił także, iż nie wie jak to się stało ale wjechał na rondzie w biało czerwony znak. Oskarżony wskazał także, iż do czasu przyjazdu policji nie wychodził z samochodu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego H. P. k. 19-20

W toku postępowania sądowego oskarżony H. P. również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż tego dnia pił alkohol w postaci drinka colą, w którym znajdowało się około 50 gram wódki. Świadek wskazał ponadto, iż przed badaniem funkcjonariusz policji nie otwierał ustnika z folii w jego obecności, a nadto po uruchomieniu urządzenia policjant sam dmuchnął w ustnik. Oskarżony wyjaśnił także, iż na drogą po której się poruszał jest duże natężenie ruchu, „samochody jadą jeden za drugim”.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego H. P. k.41-42

Sąd zważył, co następuje.

Faktyczny przebieg zdarzenia, okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu, a co za tym idzie jego winę i zasadność kwalifikacji prawnej Sąd ustalił w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, na który złożyły się wiarygodne zeznania świadków R. W., M. S., W. P., Ż. M., M. M., wiarygodne w części wyjaśnienia oskarżonego H. P., dowody z dokumentów w postaci notatki urzędowej z dnia 7 listopada 2015 roku, a także protokołu badania stanu trzeźwości kierującego H. P. oraz pozostałe dowody znajdujące się w aktach sprawy a ujawnione w toku rozprawy głównej. Jak zasygnalizowano wyżej, Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego H. P. jedynie w części, w której wskazał, iż tego dnia spożywał alkohol, a następnie prowadził samochód osoby marki F. (...). Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który wskazał, iż wracając do domu z miejscowości B. przeoczył skrzyżowanie i dojechał aż do D., gdzie postanowił zawrócić. Jako wiarygodne Sąd uznał również wyjaśnienia oskarżonego w których przyznał, iż nie wie jak się to stało ale wjechał na środek ronda, gdzie prowadzony przez niego pojazd został unieruchomiony. Oskarżony wskazał również, iż po chwili na miejsce zdarzenia przyjechali policjanci, którzy zabrali go do radiowozu, przeprowadzili badania stanu trzeźwości, a następnie przewieźli do Komisariatu Policji w D., gdzie również przeprowadzono badania stanu trzeźwości. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są

logiczne i spójne, a nadto na okoliczność zdarzenia znajdują potwierdzenie w treści zeznań świadka M. M., a także zeznań świadków R. W. i M. S., to jest funkcjonariuszy policji którzy przyjechali na miejsce zdarzenia drogowego. Świadek M. S. zeznał, iż podszedł do oskarżonego, który próbował wyjechać z ronda, polecił mu wyłączyć silnik, a następnie zaprowadził go do radiowozu. Świadek M. S. zeznał także, iż kilkakrotnie poddano oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, jednakże za każdym razem oskarżony nie był w stanie wydymać wystarczającej ilości powietrza, wobec czego przeprowadzono badanie manualne, a z uwagi na fakt, iż uzyskano wynik pozytywny, oskarżonego przewieziono do KP w D., gdzie poddano go badaniu na urządzeniu stacjonarnym. Zeznania świadka M. S. znajdują pełne odzwierciedlenie w treści zeznań świadka R. W., który potwierdził, iż po dotarciu na miejsce M. S. poszedł do oskarżonego, następnie przyprowadził do radiowozu, a kolejno poddał badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Świadek W. potwierdził również, iż oskarżony nie był w stanie wydymać wystarczającej ilości powietrza, wobec czego M. S. przeprowadził badanie manualne. Świadców M. S. i R. W. jednoznacznie wskazali, iż badanie manualne nie ma wartości dowodowej, a jego celem jest wyłącznie ustalenie możliwości znajdowania się kierującego pod wpływem alkoholu, co jednak musi zostać zweryfikowane. Świadców zeznali, iż z uwagi na pozytywny wynik badania manualnego, oskarżony został przewieziony do jednostki policji celem przeprowadzenia badania na urządzeniu stacjonarnym. Świadek M. S. zeznał ponadto, iż każdy kandydat do służby w policji przed rozpoczęciem pracy przechodzi szkolenie z obsługi urządzeń do pomiaru stanu trzeźwości. Sąd nadto dał wiarę zeznaniom świadków W. P. i Ż. M.. Świadek W. P. potwierdził, iż badał oskarżonego urządzeniem Alkometr A2.0 na komisariacie. Świadek wskazał, iż badanie wykonał dwukrotnie w obecności Ż. M. oraz M. S.. Wskazał, iż przed badaniem objaśnił oskarżonemu na czym ono polega, poinstruował kiedy i w jaki sposób należy podawać powietrze do ustnika. Świadek W. P. zeznał, iż oba badania wykazały wyniki pozytywne, tj. stan nietrzeźwości oskarżonego, a sam oskarżony nie kwestionował wyniku badań, nie żądał również przeprowadzenia badania krwi, tłumaczył, iż tego dnia był u znajomej na imprezie spożywał drinka z wódką. Zeznania świadka W. P. znajdują pełne potwierdzenie w treści zeznań świadka Ż. M. która zeznała, iż wraz z M. S. była obecna podczas przeprowadzania przez W. P. badania stanu trzeźwości oskarżonego H. P.. Świadek wskazała, iż oskarżony nie miał zastrzeżeń do przeprowadzonego badania, nie żądał również przeprowadzenia badania krwi. Wskazała ponadto, iż przed badaniem stanu trzeźwości danej osoby ustnik oryginalnie zapakowany wyjmowany jest w obecności osoby badanej z folii, a następnie umieszczany w urządzeniu. Świadek wskazała także, iż przypadku kilku badań tej samej osoby zazwyczaj do każdego kolejnego badania używany jest nowy ustnik. Sąd nie znalazł również podstaw do podważenia wiarygodności dowodu z dokumentu w postaci protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego H. P.. W tym stanie rzeczy Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który wskazał, iż żądał przeprowadzenia badania krwi na zawartość alkoholu, na co nie zgodzili się funkcjonariusze policji. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stoją w całkowitej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami świadków W. P. i Ż. M., którzy wskazali, iż oskarżony nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do wyniku badania stanu trzeźwości jak również nie wnosił o przeprowadzenia badania krwi. Świadców zeznali, iż przeciwnie oskarżony od początku przyznawał się, iż prowadził pojazd mechaniczny pomimo, iż wcześniej spożywał alkohol. Nadto Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który stwierdził, iż policjant nie wyjmował w jego obecności ustnika z folii. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stoją w sprzeczności z zeznaniami świadka Ż. M. która zeznała, iż przed badaniem każdej kolejnej osoby otwierany jest oryginalnie zapakowany w folie ustnik, który następnie umieszczany jest w urządzeniu. Ponadto, świadek zeznała, iż zwyczajowo nawet w przypadku przeprowadzenia kilku badań w stosunku do tej samej osoby, do każdego badania używany jest nowy ustnik. Sąd nie dał wiary także wyjaśnieniom oskarżonego, który wskazał, iż policjant po uruchomieniu urządzenia sam dmuchnął w ustnik, albowiem wyjaśnienia te stoją w całkowitej sprzeczności z zeznaniami świadka W. P., który kategorycznie zaprzeczył, aby w jakikolwiek sposób demonstrował oskarżonemu w jaki sposób ma wykonać badanie, a jedynie wytłumaczył mu w jaki sposób je wykonać. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu przywołane wyżej wyjaśnienia oskarżonego nie polegają na prawdzie i stanowią wyłącznie linię obrony oskarżonego w sprawie, nie znajdującą potwierdzenia w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym. W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie budziło wątpliwości, iż oskarżony H. P. w dniu 7 listopada 2015 roku w miejscowości D., woj. (...), ulicą (...), działając umyślnie, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny- samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie- 0,52 mg/l, II badanie; 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a§ 1 kk. Zgodnie z treścią przepisu art. 178a §1 kk karze podlega ten kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. W myśl art.

46 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do: 1) stężenia we krwi powyżej 0,5‰ alkoholu albo 2) obecności w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm<sup>3</sup>. W ustalonym stanie faktycznym brak jest najmniejszych wątpliwości, iż wszystkie znamiona opisane w art. 178a §1 kk zostały wypełnione przez oskarżonego jego zachowaniem. Dopuścił się on tego czynu umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony zdawał sobie bowiem sprawę, iż spożywając wcześniej alkohol wprawia się w stan nietrzeźwości, co potwierdziły wyniki przeprowadzonych badań i zasiadając w tym stanie za kierownicą swego pojazdu okazał swoją wolę popełnienia przypisanego mu przestępstwa, lekceważąc jednocześnie obowiązujące w tym zakresie przepisy ustawy. Wymierzając oskarżonemu H. P. karę za popełnione przestępstwo Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniony został zatem stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony oraz stopień jego zawinienia. W ocenie Sądu stopień zawinienia oskarżonego jest znaczny, działał on bowiem w pełnej świadomości podejmowanego czynu, gdyż nie zachodziły okoliczności o podłożu chorobowym lub organicznym, które wyłączałyby lub ograniczałyby jego poczytalność. Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jest również znaczny, z uwagi na fakt, iż oskarżony poruszał się drogą o silnym natężeniu ruchu, jak sam zresztą wskazał w swoich wyjaśnieniach. Mając powyższe na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 10,00 zł. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, w szczególności fakt, iż oskarżony jest bezdzietnym kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu a utrzymuje się z emerytury, z której uzyskuje comiesięczny dochód w kwocie 1400 zł. Sąd przy wymiarze kary wziął również pod uwagę podeszły wiek oskarżonego, a także fakt, iż nie był on dotychczas karany sądownie. Jednocześnie na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. „B” na okres 3 lat. Zauważyć należy, iż w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest obligatoryjne na podstawie art. 42 § 2 kk na okres nie krótszy niż 3 lata. W ocenie Sądu warunki osobiste oskarżonego a także stan nietrzeźwości w jakim się znajdował pozwalały uznać, iż w niniejszej sprawie wystarczającym będzie wyeliminowanie możliwości kierowania przez oskarżonego pojazdami mechanicznym kat. B na minimalny okres tj. okres 3 lat. Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 listopada 2015 roku do dnia uprawomocnienia się wyroku. Nadto, Sąd na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł od oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej kwocie przewidzianej tym przepisem, tj. 5.000,00 zł, mając na uwadze możliwości finansowe oskarżonego. O kosztach Sąd orzekł mając na uwadze aktualną sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, w szczególności fakt, iż jest on bezdzietnym kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Z tych przyczyn Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w kwocie 140,00 zł oraz opłatą sądową w kwocie 100,00 zł.